

Pääkirjoitus

Kuriositeettikabi.netin toimituksessa puhaltavat tänä vuonna muutoksen tuulet! Viime vuoden päätoimittaja Milla Airosalmi on ojentanut valtikkansa eteenpäin. Poikkeuksellisesti tänä vuonna Kuriositeettikabi.netin päätoimittajia ei olekaan yksi vaan meitä onkin kaksi. Kiitos Millalle ohjauksesta, mainiosta tsemppauksesta sekä kärsivällisyydestä vastata kaikkiin mieltä askarruttaviin kysymyksiin. Uskokaa pois, niitä on pariin kuukauteen mahtunut useita. Me uudet päätoimittajat jatkamme tästä eteenpäin.

Tämän vuoden ensimmäisen numeron teemaksi valikoitui synkkä kulttuuriperintö. Mitä on ylipäätään synkkä kulttuuriperintö? Käsitteenä synkkä kulttuuriperintö on laaja, ja sillä yleensä viitataan haastaviin, vaikeisiin ja tulenarkoihin aiheisiin, kuten sotiin ja kuolemaan, mutta yhtä lailla se viittaa unohdettuihin ja vaiettuihin aiheisiin. Emme tahtoneet rajata teemaa liikaa vaan tahdoimme antaa kirjoittajille mahdollisimman vapaat kädet. Viimeisen parin kuukauden aikana olemme vastaanottaneet mielenkiintoisia ja aiheiltaan moninaisia artikkeleita, ja olemme innoissamme, että pääsemme ne lopulta teidän lukijoiden kanssa jakamaan!

Elina Suominen kertoo artikkelissaan kokemuksistaan ja tuntemuksistaan Hiroshimassa. Elina vieraili Hiroshimassa 2010 ja nyt hän palaa kirjoituksessaan takaisin niihin muistoihin ja ajatuksiin. Hanna Kivelä taas on kirjoittanut siitä, miten avantgardistinen buto kuvaa Japanilaista yhteiskuntakritiikkiä ja kulttuurin ja ihmisyyden synkkää puolta.

Uula Neitola puolestaan pohtii minkälaisen perinnön nykyinen työelämän kulttuuri jättää tuleville sukupolville. Odottaako museoalaa synkkä tulevaisuus? Janika Siro vie lukijan matkalle tsekkiläiseen Sedlecin luukirkkoon. Siron yksityiskohtainen kuvailu tuo Sedlecin luukirkon lukijoiden koteihin ja olohuoneisiin.

Sota ja sodan jättämät traumat puhututtivat useammassa artikkelissa. Ira Vihreälehto kertoo artikkelissaan isoisänsä, venäläisen sotavangin, etsimisestä. Vuosien ajan useat perheet ovat joutuneet kantamaan mukanaan häpeää, aihe on edelleen arka vuosikymmenien jälkeenkin. Toinen päätoimittajakin päätyi pohtimaan isoäitinsä kertomuksia tämän perheen kotipaikalla työskennelleistä sotavangeista. Hannu Heikkilä käsittelee artikkelissaan evakkoutta ja pohtii kuinka museot voisivat tuoda evakkouden kokemuksia paremmin ilmi. Suomalaisten ja saksalaisten sodanaikainen kanssakäyminen ja ystävyys herätti useita eri tuntemuksia Arktikumin *Wir waren Freunde – Olimme ystäviä - saksalaisten ja suomalaisten kohtaamisia Lapissa 1940–1944* -erikoisnäyttelyn kävijöissä. Näitä tuntemuksia Suvi Harju purkaa artikkelissaan sekä valoittaa näyttelyn taustaa. Mirkka Hekkurainen avaa kokemuksiaan Lapland's dark heritage projektissa. Projektissa tutkitaan Lapissa toisen maailmansodan aikana toimineiden saksalaisjoukkojen aineellisen kulttuuriperinnön arvoja ja merkityksiä. Numerossa on siis laaja kattaus artikkeleita, joissa käsitellään sotien Suomen kulttuuriperintöön jättämää jälkeä.

Anna Kouhia tuo lukijoille murhamysteerin sadan vuoden takaa. Toholammin murhatapaus kohautti vuonna 1915, jonka jälkeen tapaus on kulkeutunut suullisena perinteenä sukupolvelta toiselle. Jukka Salonen taas on kirjoittanut kokemuksistaan elävöittäjänä.

Haluamme siis toivottaa nautinnollisia lukuhetkiä.

Hanna Haverinen ja Kaisa Luhta
Päätoimittajat